

השבועון המצויר לאינפורמציה

ר"ח נילקסון 8 תלאביב
ליד תיאטרון "א ה ל"
מען המברקס "עולמפרס"
ת.ד. 138, טל. 28785
מו"ל: העולם הזה בע"מ
דפוס: ישראל בע"מ, ת"א

השומר

אלופה אהובה קראום
(ראה עמוד 19)

עליה יפה

עורך משנה, הבנית: אורי סלע

הצלם הראשי: דן ברנע

הכרי המערכת: חברי המערכת:

מזכיר מערכת חיפה: אורי דן

מנהל מבצעים: משה אור

עורך דפוס: משה אור

ראש המנהלה: ששמה הררי

מכתבים

פנינים צרפתיות

תחת הכותרת, "דיאוביאון" העולם בנגלון שר לפני האחרון (העולם הזה 864) כמה פניני מהי שבה ולשון העשויים לעורר תמיהה בעיני כל קורא בלתי משוחרר השומר אמונים לעתון מתוך הוקי והנאמנות. הנה הן:

- (1) "אולם המספר (הצרפתי) לא עשה את אשר היה עושה כל סניף משנה של צה"ל".
- (2) "הנגרל נאכאר (הצרפתי) הצטיין בתכור נה האופיינית כמעט לכל נגרל צרפתי מאז ימי נאפוליאון: "הירות עלאית".
- (3) "כל בוגר קורס קצינים יכול היה להסיק את המסקנה... שלא ידעו להסיק הקצינים הנכבד הים של צרפת".
- (4) "הפרסטיגיה הלאומית, התופסת בעיני נני ראל צרפתי את מקומו של אלוהים".
- (5) "האיש (הנגרל דהקאסטר) שהפך לני בר הקרב ולאנדה בולגארית, לא נועד לתפקיד זה... קשה היה לבחור במועמד פחות מתקבל על הרעתה".
- (6) "כריסטיאן דהקאסטר היה... מזוממם לא יצלח".
- (7) "המכה הפילה את צרפת ארצה והוציאה אותה למעשה מתוך חיות המערב".
- (8) "צרפת העלובה, הסרת כוח הנברא".
- (9) "יצאית צרפת מתוך כל השבון צבאי".

המלחמה חונך משך שנים להתנדבות, להקרבה עצמית. הוא צבר אוצר גדול של הכשרה נפשית. והוא ביוזבו את כל האוצר הזה תוך שנה אחת של מלחמה. אמה, הוא הקים משך שנה זו את המדינה, הגיש אותה על מגש הכסף האלטרמני לעמו. אולם הוא עצמו יצא ממנה עייף ורצוף. למחרת היום חדל להיות אדון לגורלו, הפך "בעייה".

המלחמה בנויה בעצם מהותה על משך חמס. כל כלכלן יודע כי העם מוציא בה למטרות הרס אוצר שנצטבר משך שנים רבות, לפעמים משך דורות. אין זה נהוג רק לגבי אוצרות שבחומר, אלא גם לגבי אוצרות שברוח. אוצרות שבנפש. לפעמים אין ברירה. לפעמים זה דרוש, זה צורך. אולם תמיד זה הפסד שאין לו תקנה.

ישנם סוגים שונים של התלהבות. ישנה התלהבות מהה, בוערת, תבערה של ערימת קש המאירה למרחקים וכבה כעבור שניות מעטות. וישנה התלהבות קרה, מפוכחת, שאינה מאירה כלל, אך נכפת כשכת משך שנות חמיש דור.

התלהבות המלחמה שייכת לסוג הראשון. היא מרהיבה עין, היא מאירה מאופק עד אופק, והיא מסתיימת חיש מהר. אפשר לבצע בה מיבצעים עצומים, לשנות את פני העולם, אולם אי אפשר לבנות בה חיים של עם.

אפשר להשוות אותה לשכרון. השיכור מסוגל להתעלות מעל לעצמו, עיניו מבריקות, הוא מוכן לכל. אולם אחרי כל שכרון בא יום המחרת, המעיך על הקיבה והמדכא את הנפש.

בוז לאחאב!

במכתבו האחרון לקוראים (העולם הזה 865) חזר עורך העתון להשתעשע בנושא האהוב עליו: השי- תלכות במרחב. תוך כדי ניתוח דמיונית של אחאב ואלוהיו מונשול לקורא הקר תיאוריות מי- צרות על עברו של עם ישראל. ויש לי עורך העתון להניח שאם אמנם היה מצליח עם ישראל להשתלב במרחב דאן, היה מופי כסוף כל עממי המרחב: כליון בדרך של התבוללות. אם הצליח משנה או עם ישראל היתה זו איידיהלשכות בי- קומם תוך הנהגת, עם לבדו ויכולו".

בזמנם של אהדהעם והרצל קראו לילד בשמו: התבוללות. כסורני כל תואר הילם יותר את המציאות מאשר הנהגה המופשטת של השתלכות במרחב. וראי שאיש אינו מפריע ליהודים להש- תלבך כנתאי כי השתלכות זו תלויה בהתבוללות ובכפייה. כאן המקום לשאול את השאלה: מדוע להתבולל (סליחה, להשתלב) בערבים? אולי מנייה מישהו להשתלב ברוסים, או באמריקאים?

דויד רזיאל

כפי שאיש לא הכיר

קרא בגליון השבוע הבא של "העולם הזה" את כתבת- הענק על במקד אצ"ל - פרטים ראה בעמוד 14.

לנבי פירוש המונח, "מרחב או ניטור" הוא "לאומיות או התבוללות".

ז. בוהק, רמת גן
המאמר על אחאב ואלוהיו מצביע על הנקודה המרכזית המכרעת של היינו המדיניים הרווחיים: הניטוריות. נישא בלדנית, ניטוריות זו, הנפר צה בחינים השולטים, המתחלפת לעמנו ולמדיני תנו כאל דבר מיוחד בכינו, "עם סבולנה". נישא זו היא המקור לכל הקשיים שלנו. יש לברך על העובדה שהדור הצעיר בארץ מתחיל להבין את זאת משתדל להשתחרר ממנטאליות זו. נקודה ש- זאת ערובה לעתיד טוב יותר.

ד"ר אלכסנדר ז"ק, תלאביב

עוד יותר מעניין

היה באמת מעניין לקרוא על ביקורו, נילוו וסילוקו של זאב אלמנד בדנייה (העולם הזה 865) אבל עוד יותר מעניין היה לדעת מדוע לא פרסם אלמנד את הפרשה המעניינת הזאת בעתונו שלו. ידועת אהרונות?

אפרים כספי, תלאביב

הרגש הנמוך

נראה לי כי המאמר אודות הבכיס שלנו (העולם הזה 863) לקה באשר לנקודות ההנשג: יותר מדי דגש הושם בנושא הטיסה המוכנה. אלוף דן טולקובסקי, צה"ל

השנייה טובה מהראשונה

הרעה הכללית כאן היא כי הסיפורים של ה- סידרה השנייה של התחרות העולמית של הסיפור הקצר יותר טובים מאלה שהונשו בסידרה הרא- שונה (מה שנכון במיוחד לנבי הסיפורים הישר אליים). אנחנו כבירים שדבר זה שתי סיבות: האחת היא כי ניתן זמן ממושך יותר להנשגת ה- סיפורים. ששה חודשים בהשווא לשלושה בסידרה הראשונה. הסיבה השנייה היא שהמספרים הצעירים מעניינים פחות ובנושאים, ברקע ובנסיגות של המלחמה האחרונה וכוותבים, כמציאה מכר, על נושאים בעלי ענין כללי יותר.

ס. פטיק תומסון, עורך אירופאי, ניוירוק הראלד טריביון, פאריס

פתרון הפתרון

אחרי ציפיה רבה פורסמו השבוע (העולם הזה 865) פתרונות הירדני הפרטים. היות ואינני נוהג לשמור עתונתי לא שמרתי גם את לנייות העולם הזה בהם נתפרסמו החידושים ובעת הנני אומר עצות: האם אני בין פותריו החידושים?

חיים אדיס, איתנים רבוי הפותרים מונע שיגור הודעה איתנים לכל פותר. אין מניעה זאת חלה, כמוכב, על הפותרים שזכו בפרסים וששמותיהם יפור- סמו בגליון הבא.

אכן, מידתם אותו פתרון חידון הפרטים ה- רביעי מספר 2 (העולם הזה 865) היה מייס ואני חופשתי אותו בין האותיות אל"ף עד דל"ת.

אהרון וקסלר, נירעם טי"ת עי"ן וא"ו תי"ו דל"ת פ"א וא"ו טמ"ך.

עיר מקלט

אם צימח מצחך את אות קין זועמת כל נושא אליו עין בעולם הזה תיושע "לנוט שמה כל פושע (כאשר הוכחות נגדו אין)".

עוזי אהרוני, גבת

שלושה מהלכים גרוועים

כמוכב שהימת הנני שמח למצוא מדי פעם בעולם הזה קטע המוקדש למשחק המלכים, אולם מדי פעם אני מברח לשוב ולציון בצבע כי הקטע עם מברדידיוקים. בכתבה על אליסות ה- שחמט (העולם הזה 865) מצאתי לפחות שלושה אידיוקים: (א) ואסילי פסיסלוב הוא בן 32 (ולא 25). (ב) הוא נלחם בשווייץ נגד 14 שחקי ניגם (ולא 15). (ג) הוא התמודד עם בוסביניק ב-24 קרבות (ולא 12).

ישעיהו בינור, תלאביב

לעורך הספורט, שחמט של סנדלרים.

העולם הביא

השבועת המצויר לאינפורמציה

ברזו ההתדרות הרפואית

(לקראת השביתה הבאה)

בעית הרופאים העבריים מוטלת על ערש דווי. ניקווה חלקית אחזה בכמה משרדי ממשלה. הם לא שמו לב לדיאג- נוזה הקריטית של מצבנו: שחסת כס- פית, אבנים בכיס המר, גידול ממאיר בהוצאות. היינו זקוקים לזריקה מיידית של עודד. המתכון ידוע לכל.

בלב איתן (80 פעימות) וללא מוסר בכליות, הננו ניגשים להניף את אינמל הניתוח האכזרי. תקוטע היד הדרוגית עד לבכת! יפסק שילשול המלים ועצירות הכספי! תוצא מחס מס'הכנסה מ- עורקינו!
אנו מקיחים ששפכנו בנה אור רנטגן על הבעיה וגילינו את שלד האמת מ- אחורי שומן ההשמצה. החלטתנו נחושה, ומשתפת לכל הקולגיות: ינלחם עד טיפת הפלאומה האחרונה!
החמשיר
אדם שהביתה חזה,
תפס את אשנתו עם מחר,
בניחותא הוא שח:
"אני - מילא, מוכרח,
אך אתה? באמת, זה מוזר ז"